

ΦΩΛΕΔ ΑΡΟΥΡΑΙΟΥ ΜΥΟΣ.

παρ' ἡδὲν ὅπδ τὸ ὄνομα τεφ.Ιοποντικός.

Οἱ ἀρουραῖοι μῆνες εἶναι ζῶον κατ' ἔξοχὴν γεωργίζον· δλος δὲ δὲ δργανισμὸς τοῦ ἀποδεικνύει τὸ ἔνστικτον τοῦ ἀνασκάπτειν τὴν γῆν. Τὰ ἄνω μέλη του, ὅντα βραχύτατα καὶ λίαν εὔρωστα, ἀνοιλήγουσιν εἰς μακρὰς γεῖρας, ὃν τὰ μὲν ἄκρα εἶναι δέξια, ἡ δὲ αδρεῖα καὶ τυλώδης παλάμη κεῖται πρὸς τὰ ἔξω, ὡς τε δύναται τὸ ζῶον, δταν εκάπτῃ, νὰ βίπτῃ τὰ χώματα πρὸς οἰανδήποτε διεύθυνσιν θέλει. Οἱ δάκτυλοι, πέντε τὸν ἀριθμὸν, δὲν εἶναι πολὺ καταφραντεῖς, πλὴν φέρουσι μακροὺς καὶ ισχυροὺς ὄνυχας. Τὰ δπίσθια μέλη εἶναι ἀσθενέστερα, ἐνεργοῦσι δὲ ὀλίγον.

Τὸ σῶμα τοῦ ἀρουραίου μυὸς εἶναι ἕγκος κυλινδρικὸς καὶ οὐδὲν ἵγνος αὐγένος ὑπάρχει. Η κεφαλὴ εἶναι δέξεια, εἰς τὸ ἄκρον δὲ ὑπάρχει εἶδος βύγχους. Τὸ βύγχος τοῦτο εἶναι συγγρόνως ἐργαλεῖον πρὸς διά-

τρητιν, προωρισμένον νὰ βιηθῇ, διὰ ταῦτοχρόνου ἐποτελέσματος, τὴν ἐνέργειαν τῶν χειρῶν τοῦ ζώου, καὶ ἐνταυτῷ λεπτότατον ὄργανον ἀρῆς φέρει δὲ μύστακας. Τὸ πλατύτατον, ἐπίμηκες καὶ μὲ λιγυροὺς μῆνικρνίον του δύναται νὰ ὑψώνῃ τὰ ἀνασκαλευθέντα χώματα, δλον δὲ τὸ σῶμα εἶναι κεκαλυμμένον ἐκ λεπτῶν καὶ ὑπομελαίνων τριχῶν.

Ἐπὶ πολὺ ἐπίστευσιν ὅτι τὸ ζῶον τοῦτο ἦν τυφλὸν, ἀλλ' ὁ λιάστημας Ἰσίδωρος Ζειφροῦ καὶ Σαίντ Ἰλλαΐρ ἀνεκάλυψεν ὅτι δὲ μῆνες φέρει δύο μέλανας ὄφθαλμοὺς, δλως ἀφανεῖς, καλυπτομένους ὅπδ τῆς ἀμαυρᾶς διφθέρας του· ἡ δραστικὴ δμως, ὡς ἀπεδείχθη, εἶναι ἀτελῆς μᾶλλον.

Ἔὰν ὁ ἀρουραῖος μῆνες δὲν βλέπῃ καλῶς, ἀπ' ἐναντίου ἔχει λεπτοτάτην ἀκοὴν καὶ καλὴν ὅσφρησιν φέρει δὲ 44 ὀδόντας, ανὰ 24 εἰς ἑκατέραν τῶν σιαγώνων. Τὸ τὰ